

Utkast til tilsynsrapport – Høyere utdanning (bachelor og master)

Utdanningsinstitusjon:	Universitetet i Agder
Utdanningens navn:	Profesjonsutdanning i psykologi
Studiepoeng:	360
Stedbasert / nettbasert / nettbasert med samling:	Campus-/stedsbasert studium
Antall studenter:	
Sakkyndige:	Ane Kvarenes Baann, Mona Bekkhus, Therése Skoog, Lars Wichstrøm
Saksnummer:	21/09560
Dato:	

Forord

Innholdsfortegnelse

1	Informasjon om søkerinstitusjonen	4
2	Vedtak.....	4
3	Faglig vurdering	5
3.1	Oppsummering.....	5
3.2	Forutsetninger for akkreditering.....	5
3.3	Krav til studietilbudet.....	7
3.4	Krav til fagmiljø.....	16
4	Samlet konklusjon	25
5	Dokumentasjon.....	27
	Vedlegg 1 Studiets læringsutbytte.....	28
	Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen.....	29
	Vedlegg 3 Presentasjon av den sakkyndige komiteen	30

1 Informasjon om søkerinstitusjonen

Universitetet i Agder (UiA) har røtter langt tilbake. I 1994 ble seks høyskoler i Agder slått sammen til Høgskolen i Agder med virksomhet i Kristiansand, Grimstad og Arendal. UiA ble akkreditert som universitet i 2007. UiA ledes av en valgt rektor. Universitetet har seks fakulteter og en avdeling for lærerutdanning som styres som en helhet av Universitetsstyret, bestående av et flertall av medlemmer valgt av fakultet, ansatte og studenter og en minoritet av eksterne medlemmer utnevnt av Kunnskapsdepartementet. UiA har to campuser i henholdsvis Kristiansand og Grimstad. Universitetet har høsten 2021 om lag 14215 studenter og 1538 årsverk ansatte, hvorav 997 vitenskapelig ansatte.

UiA tilbyr studieprogram på ph.d.-, master- og bachelornivå, i tillegg til en rekke etter- og videreutdanninger. UiA har i dag tilbud om master i psykososial helse.

UiA søker her om en profesjonsutdanning i psykologi.

2 Vedtak

(Kommer i endelig rapport.)

3 Faglig vurdering

Der det forekommer «vi» i dette kapitlet, er det et uttrykk for de sakkyndige.

3.1 Oppsummering

Universitetet i Agder (UiA) har levert en søknad om akkreditering av profesjonsstudiet i psykologi, der de viser en logisk oppbygging av studiet, med interessante valgfag og med læringsutbyttebeskrivelser som er godt i tråd med de nasjonale retningslinjene for profesjonsutdannelsen i psykologi. Komiteen mener imidlertid det er noe arbeid som gjenstår for at studiets innhold skal dekke læringsutbyttebeskrivelsene. For noen emner er det veldig mange læringsutbytter som skal dekkes, noe som ikke virker realistisk å gjennomføre. Veiledet ferdighetstrening må inn tidligere i studiet for å være i tråd med nasjonale retningslinjer.

Det er noen uklarheter i søknaden rundt praksis, som spesielt omhandler hvilke pasientgrupper studentene skal ha praksis med, slik at de er sikret at de har hatt praksis med ulike alders- og målgrupper og psykologiske problemstillinger innenfor helse- og velferdstjenester på ulike nivåer. Dette viser seg også i praksisavtalene hvor dette ikke er spesifisert.

En hovedutfordring med søknaden er fagmiljøets kompetanse innen hele bredden av psykologifaget. Kompetansen må styrkes for å kunne ha et bredt og stabilt nok fagmiljø med tilstrekkelig høy kompetanse til å bære et seksårig profesjonsstudium i psykologi. Det er for få ansatte med både klinisk spesialistkompetanse og vitenskapelig kompetanse til å sikre et stabilt fagmiljø innen de ulike kliniske fagene. Det er også for lite kompetanse innen tre av de fem basaldisiplinene. Det er innen biologisk-, utviklings- og personlighetspsykologi. Her er det behov for flere årsverk, i tillegg til en styrkning av forskningen. Det er også andre områder hvor forskningen bør styrkes, men dette kan skje mer langsiktig. Til slutt må også den faglige bredden hos praksisveilederne sikres, særlig der det er få med psykologkompetanse.

3.2 Forutsetninger for akkreditering

3.2.1 Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.

Vurdering

Krav til styringsordning, reglement, klagenemnd, læringsmiljøutvalg og kvalitetssikringssystem er ikke vurdert ettersom institusjonen er et akkreditert universitet. I dette punktet er kun relevante krav i mastergradsforskriften, forskrift om opptak til høgre utdanning, vitnemål og diploma supplement vurdert.

Krav til selvstendig arbeid av et omfang på minimum 30 studiepoeng er oppfylt, jf. forskrift om krav til mastergrad § 6 (forskrift 1. desember 2005 nr. 1392).

Vi anser at opptak til profesjonsutdannelsen følger forskrift om opptak til høyere utdanning og generell studiekompetanse. Søkerne rangeres etter karakterer, og UiA vurderer tilleggspoeng for underrepresentert kjønn for å øke kjønnsbalansen. Videre vil det kreves politiattest for opptak til profesjonsutdannelsen i psykologi. Akkreditering forutsetter at studiet oppfyller forskrift om nasjonal retningslinje for psykologutdanning, som vil lede frem til autorisasjon som psykolog. Deler av studiets innhold må endres for at retningslinjene skal være oppfylt. Se mer om dette under 3.3.4. Studiestedet vil søke om autorisasjon for studentene ved Helsedirektoratet ved fullført studium.

Komiteen skal også vurdere om krav til tilhørende forskrifter er oppfylt, og i denne sammenheng er det vurdert om forskrift om nasjonal retningslinje for psykologutdanning er oppfylt. Kravene i de nasjonale retningslinjene er ikke oppfylt, men vil bli oppfylt når studiets innhold endres i tråd med retningslinjene. Se vurderingene under 3.3.4.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må:

- gjøre endringer i studiets innhold under 3.3.4 for å oppfylle forskrift om nasjonal retningslinje for psykologutdanning

3.2.2 Informasjon om studietilbudet

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-1 (2) Informasjon om studietilbudet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og progresjon, samt muligheter for studentutveksling.

Vurdering

UiA gir en tydelig beskrivelse av studiets innhold, oppbygging og progresjon. Studieplanen er lagt opp til 12 semestre, fordelt utover 6 år ved normert tid. Det er ikke lagt opp til deltidsstudium eller nettstudier. Vi ser en tematisk progresjon i studietilbudet, der kliniske emner bygger på tidligere emner. Det er derimot ingen faglig beskrivelse av hvorfor de tidligere emnene må være godkjent før de kliniske emnene kan tas. Studieplanen viser tydelig vurderingsform, -skala og læringsutbyttebeskrivelser. Studiet tilbyr valgemner på fjerde semester, hvilket er positivt. Valgemnene virker relevante og er godt beskrevet. Det kommer godt frem i studieplanen at studentene har mulighet til å evaluere undervisningen, men en plan for evaluering kunne med fordel ha vært inkludert i studieplanen.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Universitetet bør

- utarbeide en evalueringsplan for både studenter og undervisere
- skrive utfyllende beskrivelser av det faglige innholdet i studieplanen

3.3 Krav til studietilbudet

3.3.1 Læringsutbytte og studiets navn

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (1) Læringsutbyttet for studietilbudet skal beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, og studietilbudet skal ha et dekkende navn.

Vurdering

Navnet på studiet «profesjonsstudiet i psykologi» er i tråd med Nasjonale retningslinjer for profesjonsstudiet i psykologi og vurderes som et dekkende navn. Utdannelsen har til hensikt å utdanne psykologer som oppnår autorisasjon i Norge som psykolog.

Læringsutbyttebeskrivelsene er utarbeidet med bakgrunn i Nasjonale retningslinjer for profesjonsutdannelsen i psykologi. UiA har videre beskrevet disse opp mot 6 kompetanseområder som er i tråd med den nasjonale retningslinjen for psykologutdanningen. I søknaden på side 10 viser UiA til særlig tre områder som er sentrale: 1) utredning og behandling, 2) vitenskapsteori og forskningsmetode og 3) samfunnspsykologi og folkehelse. Etter endt studium skal kandidaten kvalifisere til autorisasjon som psykolog. UiA viser til fire vedlegg som skal gi en helhetlig beskrivelse av læringsutbyttet i de enkelte emnene. Det er: 1) nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk (NKR), 2) sluttlæringsutbytter i studietilbudet og begrunnelser for læringsutbyttene, 3) sluttlæringsutbytter i retningslinjen for psykologutdanning fordelt på emner i studieplanen for psykologutdanning ved UiA, og 4) sluttlæringsutbytter i studieplan, kompetanseområder i retningslinjen fordelt på emner.

Kunnskapsmål. Etter ferdig utdanning skal kandidaten ha inngående kunnskap om blant annet basaldisiplinene i psykologi, vitenskapsteori, psykiske lidelser og behandling. Kandidatene skal videre kunne anvende kunnskapen, blant annet gjennom enkeltemner som «Klinisk Praksis 3» og de skal også blant annet kunne anvende relevant forskningslitteratur og kunne analysere forskningsresultater.

Ferdigheter. I tråd med de nasjonale retningslinjene for profesjonsutdannelsen skal kandidaten kunne arbeide selvstendig med blant annet å utrede, diagnostisere, behandle og evaluere psykiske lidelser. Kandidaten vil tilegne seg denne kompetansen via ferdighetstrening i kommunikasjon, terapeutiske teknikker, praksis og lab-øvelser. Kandidaten skal også kunne anvende forskningsmetode og gjennomføre et selvstendig forskningsprosjekt under veiledning. Studieforløpet er logisk bygd opp hvor kandidaten skal tilegne seg grunnleggende ferdigheter og kunnskap, og hvor senere emner bygger på allerede tilegnet kunnskap og ferdigheter.

Generell kompetanse. Kandidater som fullfører profesjonsutdannelsen ved UiA skal blant annet kunne kritisk analysere sentrale problemstillinger i psykologi, og kunne anvende sine psykologiske kunnskaper og ferdigheter.

Oppsummert mener komiteen at den generelle beskrivelsen av læringsutbyttet er i samsvar med Nasjonale retningslinjer for profesjonsstudiet i psykologi. Komiteen mener imidlertid at læringsutbyttet innen de enkelte emner er svært ambisiøst. Se 3.3.4 for denne vurderingen.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.3.2 Studietilbudets faglige oppdatering og relevans

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (2) Studietilbudet skal være faglig oppdatert, og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.

Vurdering

Komiteen er enige om at det er et stort behov for å utdanne psykologer i Norge, og studietilbudet om profesjonsutdanning i psykologi er derfor svært relevant. Det er sentralt at det er en tydelig progresjon gjennom studieforløpet både innen empiri og teori samt ferdighetstrening og praksis. Beskrivelsen av faglig relevans er kort og generell. Blant annet beskriver UiA at «solide innslag av ulike former for praksis er viktig for å sikre arbeidslivsrelevant» og «relevans handler om å utdanne kandidater med kompetanse som er etterspurt i arbeidsliv og samfunn». Her nevnes samarbeid med kommuner og Sørlandet sykehus som sentralt. På bakgrunn av den korte beskrivelsen av faglig relevans i søknaden, er det vanskelig å vurdere hvordan studiets faglige innhold er knyttet direkte til arbeidsliv og praksis. Komiteen mener det kunne vært nyttig med mer informasjon om hvordan dette er tenkt.

Studiet er relevant for opptak til ph.d.-studier. På UiA vil det kunne kvalifisere for opptak til ph.d.-studiet i helse- og idrettsvitenskap

Det er positivt at UiA har opprettet systematiske møtepunkter med representanter fra arbeidslivet, men det er ikke beskrevet hvem de har inngått avtaler med, hvordan disse skal gjennomføres eller hva studentene vil ta med seg fra slike møter. Komiteen mener også at det er positivt at det vil gjennomføres periodisk programevaluering, men det er ikke gitt ytterligere detaljer for hvordan dette skal gjennomføres.

Komiteen mener det er vanskelig å vurdere studietilbudets faglige oppdatering, og ønsker en bedre beskrivelse av relevant forskning som er ledet ved UiA. Komiteen mener UiA må ha pågående forskningsprosjekter relevant for studietilbudet og at dette må beskrives tydeligere for at komiteen skal kunne vurdere institusjonens evne til å holde studiet faglig oppdatert.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- beskrive hvordan studietilbudets faglige oppdatering er tilknyttet forskning hvor forskningsprosjektene er lokalisert ved UiA (eier)

Universitetet bør:

- jobbe videre med å knytte studiets faglige innhold (for eksempel innholdet i de ulike emnene) til arbeidsliv og praksis

3.3.3 Studietilbudets arbeidsomfang

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (3) Studietilbudets samlede arbeidsomfang skal være på 1500-1800 timer per år for heltidsstudier.

Vurdering

Studiet er et heltidsstudium med 12 semestre, fordelt utover 6 år. Studiets arbeidsomfang er satt til 1620 timer per år, og legger opp til 27 timer per studiepoeng i uka. Arbeidsmengden er fordelt på forelesninger, seminardeltakelse, ferdighetstrening, selvstudium, basisgruppearbeid, kollokvier, forarbeid/etterarbeid, innleveringsarbeid, veiledning, praksis, eksamensforberedelser og eksamen. Det er god variasjon mellom 5-, 10- og 15-poengsfag, Det er gitt tydelige oversikter over arbeidsomfanget, og det vurderes som realistisk. Mengden undervisning anses som dekkende for å gi studentene støtte, evne og kunnskap til å kunne tilegne seg videre kunnskap og erfaring etter fullført grad.

Samlet sett er studietilbudets arbeidsomfang innenfor kravet.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.3.4 Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygging og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

Vurdering

Studiets lengde er satt opp til seks år i tråd med rammeplanen. Hvert undervisningsår er delt i to semestre, med avsluttende eksamener på slutten av hvert semester, og tidvise arbeidskrav (se vurdering av vurderingsformer under punkt 3.3.5). I tillegg inneholder studiet valgemenner studentene kan ta. Disse har god variasjon, fra familiebehandling, sexologi, til kulturpsykologi.

Innhold: Komiteen mener det ikke er samsvar mellom læringsutbyttet og innholdet i flere av de kliniske emnene. Et eksempel er i profesjonsforberedende emne 2. Der skal kandidaten kunne anvende relevante strategier og teknikker i samtale med forskjellige målgrupper via observasjon av en terapeut i en klinisk setting. Videre er det lagt opp til intern praksis 2 og 3, med case hvor studenter i grupper skal legge frem pasientsaker. Her legges det også opp til observasjonspraksis. Observasjon av behandling eller utredning skal utføres av erfarne psykologspesialister. Det er videre planlagt behandlingskonferanse (ved andre behandlingssteder kalt “staff” eller “kasuspresentasjon”). Også her skal studentene være i veiledningsgrupper på 3–5 personer, hvor hver student skal legge frem en pasientsak, med barn, voksen eller eldre. Dette gjør det vanskelig å bedømme om studentene vil motta erfaringer som inkluderer både barn og voksne, og ikke kun det ene eller andre. Komiteen mener også det er vanskelig å vurdere omfanget av intern praksis da vi savner en mer konkret redegjørelse av de tre internkliniske fagene, Intern klinisk praksis 1, 2 og 3. Det kommer ikke frem hvordan praksis i

de intern-kliniske fagene skal gjennomføres, omfanget av behandlingen eller hvordan erfaring med både barn, voksne og eldre skal sikres (jf. nasjonale retningslinjer § 13b).

Kun noen studenter skal ha ekstern nevropsykologisk praksis i emnet PIS3X2, mens andre skal ha intern praksis i samme emne, som omtalt i 3.3.9. Det er uklart for komiteen hvorfor det er lagt opp til ulike praksiserfaring og UiA bør skille mellom intern og ekstern praksis.

I intern klinisk praksis 3, som er ett av tre emner med intern praksis, står det: "Kan anvende sine kunnskaper og ferdigheter på en selvstendig måte til å planlegge, gjennomføre og evaluere ulike evidensbaserte terapeutiske intervensjoner overfor lettere, moderate og alvorlige psykiske lidelser, både på individ-, familie- og gruppenivå". Ut fra behandling av et begrenset antall pasienter, er det uklart hvordan dette spekteret skal oppnås. Komiteen mener det er vanskelig å gjøre en helhetlig vurdering av innholdet i internpraksis-fagene, og om læringsutbyttet kan bli nådd. UiA må derfor gi en detaljert beskrivelse av alle internpraksisfagene, både når det gjelder omfang og innhold, og beskrive på hvilken måte disse emnene vil bidra til å oppnå læringsutbyttet. UiA må også beskrive hvilke pasientgrupper og oppgaver studentene vil få erfaringer med i internpraksis, hvilke studieemner som vil være tilknyttet internpraksis og hvordan internpraksis vil oppfylle læringsutbyttet. Komiteen kan ikke gi en helhetlig vurdering av praksis basert på informasjonen fra søknaden.

Det er ikke klart for komiteen hvordan enkeltemner skal kunne dekke bredden som er beskrevet i læringsutbyttet uten at dette går på bekostning av fordypning. UiA må vise hvordan dette kan oppnås. Komiteen mener UiA må revidere emnebeskrivelsene slik at det går klart frem hvilke områder i de nasjonale retningslinjene hvert emne skal dekke. For eksempel hvordan det er tenkt at emnet PIS3x6 Organisasjon og Ledelsespsykologi skal dekke læringsutbyttet kunnskap om psykiske lidelser (forståelse og behandling).

Mengden praksis oppfyller minimumskravene i de nasjonale retningslinjene (40 uker). UiA legger opp til 30 uker ekstern praksis, og 15 uker intern klinisk praksis. Praksistilbudet er variert, og vil tilby tilstrekkelig med førstehåndserfaring. Det er positivt at profesjonsforberedende kurs er lagt inn fra begynnelsen av studiet. Det er innlagt noe hospitering i ett av de profesjonsforberedende emnene, PIS5X5 Profesjonsforberedende emne 4 (4. Semester) og det er også lagt inn hospitering i PIS3X5 Pedagogisk psykologi (5. semester). Ifølge de nasjonale retningslinjene § 22 skal studentene ha "... veiledet ferdighetstrening og intern og ekstern praksiserfaring med ulike pasient- og brukergrupper gjennom hele utdanningsløpet". Studentene skal først ha pasientrelatert praksis hvor de selv spiller en behandlings- eller utredningsrolle i 7. semester (4. Studieår, klinisk nevropsykologi). Dette er ikke i tråd med de nasjonale retningslinjene. Veiledet ferdighetstrening med ulike brukergrupper må være en del av studiet også tidligere.

Kritisk tenking er vektlagt i flere emner, men vi oppfatter begrepet noe løst beskrevet. Vi anbefaler å konkretisere hva "kritisk tenking" vil bety i det enkelte emnet.

Oppbygning: Studieprogrammets oppbygning er tilfredsstillende, og det er positivt at profesjonsforberedende fag er integrert allerede 1. semester, hvor studentene blant annet skal observere andre erfarne klinikere i terapissetting. Merk at komiteen finner at veiledet ferdighetstrening må inn tidligere i studiet (over).

Infrastruktur: UiA viser i søknaden til at det finnes egnede fasiliteter for klinikkdrift ved campusene i Grimstad og Kristiansand, som bl.a. tilfredsstillende krav til konfidensialitet og veiledning i grupper. Det

synes å være lagt opp til at observasjon i de internkliniske gruppene, samt de profesjonsforberedende kursene, dels skal skje gjennom direkte observasjon bak enveisspeil og dels via strømming til andre rom. Det vises til at UiA har mobile løsninger for dette. Komiteen er usikker på om mobile løsninger er mest egnet for de interne klinikkene siden disse vil være i drift i store deler av året, men regner med at UiA finner gode og forsvarlige løsninger på dette. Beskrivelsen av klinikkdriften er meget sparsommelig, inkludert hvordan styringsstrukturen skal være og om det vil være snakk om to klinikksjefer, en i Grimstad og en i Kristiansand, og hva som vil være systemet for mottak og håndtering av henvisninger.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sørge for bedre samsvar mellom de overordnede læringsutbyttebeskrivelsene og læringsutbyttebeskrivelsene på emnenivå. Det må komme klart frem hvordan de brede og omfattende ferdighetene i de enkelte emnene skal kunne oppnås
- konkretisere kandidatens erfaringsutbytte med ulike pasientgrupper, dette inkluderer både barn, voksne og eldre, gjennom hele studieførløpet
- sikre at studentene får veiledet behandlingserfaring med både barn og voksne
- sikre at studentene får veiledet ferdighetstrening med ulike brukergrupper gjennom hele studieløpet
- beskrive hvilke pasientgrupper og psykologfaglig arbeid studentene vil få i internpraksis, og hvordan internpraksis er tilknyttet læringsutbyttet i de ulike emnene
- sørge for likeverdig ekstern praksis for alle studentene på hvert emne
- redegjøre for ansvars- og styringssystemet ved internklinikken(e)
- redegjøre for hvordan pasienter kan bli henvist og hvordan henvisninger blir behandlet

3.3.5 Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (5) Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.

Vurdering

Undervisningsformer: Undervisningsformene er varierte og inkluderer både forelesninger, seminarer, basisgrupper, prosjektarbeid, veiledning og praksis. Det er også selvstendig arbeid og studentdrevet aktivitet. De beskrevne undervisnings- og læringsformene vurderes som tilstrekkelige for en profesjonsutdanning. Det tilrettelegges for at studentene tar en aktiv del i læringen gjennom de nevnte undervisningsformene. UiA vil inkorporere tverrfaglig samarbeid og casesaker i profesjonsstudium, hvilket er dagsaktuelt og nødvendig.

Vurderingsformer: UiA benytter både binær bestått/ikke-bestått, og en A–F-skala. Søknaden inneholder en tydelig beskrivelse av vurderingsformer, både i form av gruppeeksamen, muntlig eksamen, skriftlig skoleeksamen og hjemmeeksamen, samt tidvise arbeidskrav. I studieplanen kommer det tydelig fram hva som er arbeidskravet i de ulike emnene. Avsluttende eksamen (6. året) er en hovedoppgave. UiA har lagt hovedpraksisen til semesteret før hovedoppgaven.

UiA skriver i søknaden i tillegg til å vurdere studentene etter mer klassiske vurderingsformer vil vurderingsformene dra veksel på mer dagsaktuelle tanker om hva som kan være gjenstand for vurdering og hvordan kunnskapen kan bli tydeliggjort hos den enkelte. Det er uklart for komiteen hva dette konkret vil innebære for studiets vurderingsformer opp mot læringsutbytte og komiteen ønsker en forklaring på dette.

UiA har valgt hensiktsmessige vurderingsformer knyttet til de aktuelle emnene, som muntlig eksamen ved med praktiske emner. De valgte vurderingsformene tester et bredt utvalg kompetanse. Vi synes derimot ikke det kommer godt nok fram hvordan læringsutbyttet fra praksis skal vurderes.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- tydeliggjøre planene for vurderingsformer og hvordan de knyttes opp mot læringsutbyttebeskrivelsene

Universitetet bør

- vise hvordan læringsutbyttet fra praksis skal vurderes

3.3.6 Kobling til forsknings og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.

Vurdering

Ifølge søknaden skal studentene ved UiA møte forsknings- og utviklingsarbeid på tre ulike måter basert på tre ulike teser eller påstander (s. 20–21 i søknaden), (1) Forskningsbasert undervisning handler om å basere undervisningen på nyere forskningsresultater fra egen og andres forskning, (2) Forskningsbasert undervisning handler om å invitere studentene til å bidra i arbeidet med systematisk og kritisk kunnskapsutvikling slik at de lærer å lære, og (3) Forskningsbasert undervisning er undervisning som tar hensyn til og tar utgangspunkt i det forskning har vist fører til god læring.

Studentene møter forskning på flere måter i utdanningen, og forskning er et gjennomgående tema gjennom hele utdanningsperioden. Hovedoppgavemenet har en klar tilknytning til forskning, og det har også emnene i vitenskapsteori, forskningsmetode og akademisk formidling (EX-100 Examen Philosophicum, PIS1X2 Introduksjon til psykologi som vitenskap psykologiens basalfag, PIS1X1 Psykologihistorie, PIS1X4 Psykologisk vitenskapsteori, ME-metode-X2-metode1, ME-metode-1-metode-1-metode-1-, og PIS6X2 Hovedoppgave). Det er en styrke at studentene skal få faglig veiledning ikke bare under oppgavearbeidet, men også ved skriving av annet prosjektarbeid. I

underkant av et titalls læringsmål i studiet er eksplisitt knyttet til forsknings- og fagutviklingsarbeid, som anses som et tilstrekkelig høyt tall. Det skrives i søknaden at studiet bygger på forskningsbasert pensum.

I søknaden beskrives det flere steder at det er sammenheng mellom utdanningen og forskningsarbeid og faglig utviklingsarbeid. Det beskrives også at denne sammenhengen er viktig for studentene. Det er litt uklart i søknaden, men det ser ut til at flere av de nevnte forskningsprosjektene beskrevet i fagmiljøet ikke har særlig sterk tilknytning til psykologi eller de planlagte profesjonsstudiene i psykologi (f.eks. forskning på sykepleie). Det presenteres heller ikke et tydelig bilde av forskningen som helhet og dens tilknytning til et eventuelt profesjonsstudium i psykologi..

For at de ulike forskningsrelaterte delene av utdanningen skal kunne leveres på en tilfredsstillende måte – ikke minst i veiledning på hovedoppgaven – er det sentralt at det er nok lærere som selv forsker på de områdene som er sentrale i profesjonsstudiet. Her er det mangler. Disse er nærmere beskrevet i punkt 3.4.1. *Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse.*

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sørge for at alle studenter har tilgang til kompetente og forskningsaktive veiledere for hovedoppgaven på temaer innenfor de sentrale delene av studiet
- oppfylle kravene til forskningskompetanse i fagmiljø som beskrevet i punkt 3.4.1.

3.3.7 Ordninger for internasjonalisering

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (7) Studietilbudet skal ha ordninger for internasjonalisering som er tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

Internasjonalisering er ifølge søknaden et viktig og aktuelt tema ved UiA. De ønsker internasjonalisering både i inn- og utland, noe som virker å være en klok idé. Studiet skal ha en nordeuropeisk profil, da det er flere kontaktpunkter mellom de nordeuropeiske landene. Det er ordninger for å legge til rette for besøk av internasjonale gjesteforskere, og for å tilrettelegge for internasjonalt forsknings- og forsknings samarbeid. På samme måte er det avtaler for å øke den internasjonale mobiliteten til eget fagmiljø. Videre er UiA assosiert medlem av den europeiske alliansen FORTHEM, som skal bidra til internasjonal mobilitet, og samarbeider om for eksempel masteroppgaver (laboratorier med fokus på psykologi er tilgjengelige). Dette er godt og viktig for å fremme internasjonalisering i studietilbudet.

Pensum inneholder mye internasjonal litteratur, for eksempel vitenskapelige forskningsartikler på engelsk. Emnene inkluderer temaer som kultursensitivitet, mangfold og det flerkulturelle samfunnet. Det er etablert en Global Lounge på campus for å skape en møteplass mellom internasjonale og norske studenter og ansatte. Dette øker alt i alt studentenes forståelse for internasjonale kontekster og perspektiver og vitner om en utdanning med internasjonal forankring.

Det er en ulempe at UiA i søknaden ikke presenterer klare overordnede mål eller ideer/visjoner for internasjonalisering, og på hvilken måte internasjonaliseringen som finnes tilpasses nivå, omfang og

egenart av studiet eller bidrar til den enkelte student sin utvikling mot å bli en god psykolog eller nå læringsmålene. Å formulere og ha slike mål og visjoner skal gjøre det lettere for UiA å utvikle gode måter å skape internasjonal forankring og validitet.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- formulere visjoner og mål med internasjonalisering for profesjonsstudiet i psykologi som er tilpasset studiets nivå, omfang og egenart
- utarbeide planer for hvordan internasjonalisering kan innlemmes kontinuerlig og i alle relevante sider av utdanningen

3.3.8 Internasjonal studentutveksling

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (8) Studietilbud som fører fram til en grad skal ha ordninger for internasjonal studentutveksling. Innholdet i utvekslingen skal være faglig relevant.

Vurdering

UiA har lagt inn rette for inn- og utveksling i 6. semester. Da skal studenten kunne ta 30 studiepoeng ved en partnerinstitusjon. Det planlegges for at mindre deler av utdanningen i 8. semester skal kunne utveksles, men dette er ikke helt på plass.

I 6. semester skal det undervises i to emner ved UiA («Sosialpsykologi» og «Personlighetspsykologi», begge 15 studiepoeng). Det er en god idé å ha disse fagene i utvekslingssemesteret ettersom de finnes ved mange ulike universiteter internasjonalt og inngår i mange ulike utdanninger.

Det er lagt ved både mer generelle avtaler med universiteter i utlandet og større mobilitetsprogrammer, samt mer spesifikke og bilaterale avtaler som gjelder psykologutdanningen. UiA har til hensikt å konkretisere de generelle avtalene når det er varslet at utdanningen skal starte. Det er foreløpig ikke klart hvor mange utvekslingsplasser som skal tilbys hvert studentkull. Det er avtaler med fem partnerinstitusjoner i Norden og to partnerinstitusjoner i Queensland, Australia.

For komiteen ser det ikke ut til at de fleste partnerinstitusjonene kan tilby sosial- og personlighetspsykologi, 15+15 studiepoeng. Siden avtalene og heller ikke det detaljerte innholdet i utvekslingen er klart, er det ikke gjennom søknaden vist at studentene kan reise på utveksling uten å bli forsinket i studiene eller hvordan det skal sikres å unngå slik forsinkning.

Det er positivt at UiA har Erasmus-avtaler gjennom organisasjonen Forthem, som skal gjøre både kommunikasjon og økonomi enklere for utvekslingsstudentene.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sikre og vise at studentene kan reise på utveksling uten å bli forsinket i utdanningen

Universitetet bør

- sørge for at gyldige utvekslingsavtaler er på plass så raskt som mulig, for at studentene skal kunne ta velinformerte valg om utveksling

3.3.9 Praksisavtaler

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (9) For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksissted.

Vurdering

Det er planlagt ekstern praksis i flere emner gjennom studieforløpet. Det varierer mellom observasjon, praksisøvelser, simulering og utøvelse av psykologfaglig arbeid under veiledning. Delvis er det tenkt at slik egen praksis, eller observasjonspraksis, kan skje gjennom strømming av samtaler. Det foreligger praksisavtaler mellom 15 eksterne samarbeidspartnere, hvorav 10 er tilknyttet kommuner. Det er positivt at praksisavtalene beskriver både antall studenter og hvilke emner praksis skal tilknyttes. Komiteen finner det allikevel vanskelig å gi en faglig vurdering av de ulike praksisavtalene uten at det er beskrevet hvilken type pasientgrupper kandidatene skal møte i praksis. UiA må beskrive hvordan praksisplassene vil sikre at læringsutbyttet oppnås, og hvordan kandidatene vil oppnå variert erfaring i arbeid med ulike alders- og målgrupper og erfaring med helse- og velferdstjenester på ulike nivåer.

For eksempel er de samme praksisavtalene oppført som relevant for helt ulike emner på ulike semestre. Det er derfor uklart hvordan hver enkelt praksis er knyttet opp til kravene til læringsutbytte. Et annet eksempel er at kun noen studenter skal ha ekstern nevropsykologisk praksis i emnet PIS3X2, mens andre skal ha intern praksis i samme emne. Det er uklart for komiteen hvorfor det er lagt opp til ulik praksiserfaring, og som omtalt i 3.3.4 bør UiA skille mellom intern og ekstern praksis. Komiteen mener også beskrivelsen av praksisavtalene er uklare, da det blant annet står at «...enkelte praksisplasser ikke lenger er aktuelt». UiA må gi komiteen en oppdatert liste over praksisavtalene som vil gjelde for studentene når studiet starter.

Konklusjon

Nei, kravet er ikke oppfylt.

Universitetet må

- beskrive hvilke nivå, omfang og pasientgruppe kandidatene vil få erfaring med i ekstern praksis
- vise til praksisavtaler som reflekterer praksis innenfor ulike nivå (både førstelinje og spesialisthelsetjenesten), samt ulike aldergrupper
- oppdatere praksisavtalene som vil gjelde ved studiestart

3.3.10 Avgrensning og bredde

Studie kvalitetsforskriften:

§ 3-2 (1) Mastergradsstudiet skal være definert og avgrenset og ha tilstrekkelig faglig bredde.

Vurdering

Studiet er satt til 12 semestre, fordelt utover 6 år på normert tid. Studieforløpet er definert i henhold til forskriften om nasjonal retningslinje for psykologutdannelsen som skal sikre et nasjonalt likeverdig faglig nivå. Studiet har dermed den samme avgrensingen og faglige bredden som andre profesjonsutdanninger i psykologi. Studiet dekker både grunnleggende og viderekommende klinisk kunnskap, profesjonsforberedende, samt grunnpilarer i psykologisk kunnskap. Det er også god variasjon i store og små fag. Det kommer tydelig fram hvilke emner som skal inngå når, og vi ser en tydelig progresjon i studieløpet. Valgfagene bidrar til faglig bredde og en smakebit på spesifikke interesser.

Se vurderinger under krav til fagmiljø om fagmiljøets bredde og sammensetning.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.4 Krav til fagmiljø

3.4.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.

Vurdering

Ut fra studiekvalitetsforskriften (§ 3-2 (2)) og studietilsynsforskriften (§ 2-3 (1)) kreves et høyt faglig kompetent og stabilt miljø ved studiet som dekker de emnene som inngår i studietilbudet. Stabiliteten og omfanget vil være truet dersom fagmiljøene består av bare et fåtall personer og også om personene har en løsere tilknytning (midlertidig ansatte).

Utover å ha en grunnutdanning i psykologi, mener vi at kompetanse som er relevant for de delene av studietilbudet som er særlig sentrale, vises gjennom forskning. Vi skriver mer om studiets sentrale deler i henhold til de nasjonale retningslinjene for psykologutdanning under punkt 3.4.4. (under). Der er områdene 5–12 vurdert som spesielt sentrale. Vi gjennomgår forskningen i punkt 3.4.5 (under), og viser at det er for lite kompetanse innen tre av de fem basaldisiplinene, nemlig innen biologisk-, utviklings- og personlighetspsykologi.

Biologisk psykologi: Som vi viser i punkt 3.4.5, er publiseringen innen biologisk psykologi beskjeden og utført av personer ansatt på timebasis. Det er verd å merke seg at det kan være en flytende overgang mellom biologisk psykologi og kognitiv psykologi. Vesentlige deler av biologisk psykologi omhandler kognisjon, derimot er det store deler av den kognitive psykologien som ikke har et eksplisitt biologisk utgangspunkt. To av personene som skal ha ansvar for undervisningen i biologisk psykologi (PIS1X5 og PIS3X1 – deler av PIS3X1 omfatter også nevrovitenskap) har noe forskning innen biologisk psykologi (rettet inn mot kognitive funksjoner), men disse er begge ansatt på timebasis. To andre personer, hvorav kun den ene er satt opp med undervisningsansvar i biologisk psykologi, har en solid basis i nevrovitenskap med gode, om enn meget få, publikasjoner. Den siste av publikasjonene er fra 2016, og det synes ikke å ha vært noen forskningsaktivitet blant de to personene de siste 5 årene. Vi vurderer imidlertid at det er en mulighet for at disse personene kan bli forskningsaktive igjen, gitt de rette betingelsene. De vil dermed på sikt kunne dokumentere sin kompetanse innen et felt som utvikler seg raskt. I tillegg til de tre nevnte personene med undervisningsansvar er fem andre satt opp til å bidra til undervisningen i biologisk psykologi. Disse har bakgrunn fra økonomi, ernæring og pedagogikk, og har forsket innen personalutvikling, yrkesopplæring, inkludering, markedsføring, konsumentatferd, måltidspraksis, skolemåltider, språkproduksjon, kognisjon, dysleksi og vekt. Komiteen har vansker med å se at dette er relevant kompetanse innen biologisk psykologi. Samlet sett er det gode forutsetninger for å utvikle et stabilt og et kompetent miljø innen biologisk psykologi, men dette er foreløpig ikke dokumentert. Nyansettelser og/eller videreutvikling av forskningen til de som allerede er ansatt kan bidra til å oppfylle dette kravet.

Utviklingspsykologi: I alt 12 personer skal bidra inn i utviklingspsykologi (PIS2X1 og PIS3X4). Flere av disse har omfattende forskning og samlet sett har denne delen av faggruppen en vid kompetanse, spesielt innen pedagogikk, klinisk psykologi og helsepsykologi. Faggruppen har gjennom forskning vist kompetanse innen parterapi og skilsmisseproblematikk, pedagogikk, samarbeid mellom ulike hjelpeinstanser, lærere og foreldres oppfatning av mobbing, elevers oppfattelse av demokrati, atferdsanalyse, unnvikende personlighetsforstyrrelse, smerter og livskvalitet hos ungdom og om ansatte i barnevernsinstitusjoner. En av de ansatte har publisert en artikkel om skoletilknytning og elevers psykososiale fungering og en annen om intervjuing av barn i barnehage om mobbing. Disse to arbeidene kan muligens klassifiseres som utviklingspsykologi. Det øvrige faller neppe inn under utviklingspsykologi. Til tross for størrelsen og til tross for omfattende publisering, kan ikke komiteen se at de som skal undervise i utviklingspsykologi har en dokumentert kompetanse innen dette feltet.

Personlighetspsykologi: I 3.4.5 (under) blir det konkludert med at kompetansen innen personlighetspsykologi, som vist gjennom forskning, er beskjeden og et godt stykke unna det som man vanligvis ser som kjernen i faget – om enn ikke fraværende. Undervisningen i personlighetspsykologi består av emnene PIS2X1 (to andre fag inngår også i dette emnet) og PIS4X3. I vurderingen av fagmiljøet har komiteen tatt utgangspunkt i de som skal bidra inn til det som klart kan identifiseres som personlighetspsykologi, nemlig PIS4X3. Alle de som er anført å skulle bidra i dette faget bidrar også i personlighetspsykologi i PIS2X1. De har kompetanse, som vist ved forskning, innen atferdsanalyse, om ansatte i barnevernsinstitusjoner, om lærerutdanning og spesialpedagogikk, skoletilpasning, depresjon, smerter, livskvalitet, og oppfattelse av mobbing. Personlighet kan ha betydning for disse områdene, og disse temaene kan ha betydning for personlighet, men de er ikke i seg selv personlighetspsykologi. Personlighet er i meget liten grad, om enn i det hele, brukt som forklaring på individuelle forskjeller. Komiteen kan følgelig ikke se at fagmiljøet har tilstrekkelig kompetanse innen personlighetspsykologi.

Kliniske emner: For undervisning i de kliniske emnene vil en forvente at dette i hovedsak blir gitt av personer med dobbeltkompetanse. Det vil si at de i tillegg til vitenskapelig kompetanse på minst førstestillingsnivå også har spesialistkompetanse i klinisk psykologi. Videre er det sånn at det i psykologifaget kun er moderat overlapp mellom kompetanse fra klinisk voksenpsykologi og klinisk barnepsykologi. Dette reflekteres også i at dette er to ulike kliniske spesialiteter. For å dekke undervisningen i psykologisk behandling og utredning må både klinisk voksenpsykologi og klinisk barnepsykologi dekkes. Det er i tillegg et krav i de nasjonale retningslinjene for psykologutdannelsen at kandidatene skal kunne gjennomføre selvstendige nevropsykologiske utredninger. Relevant kompetanse for å undervise i dette vil være dobbeltkompetanse innen klinisk nevropsykologi. For å kunne drive og videreutvikle studiet og for kunne ivareta stabiliteten er det komiteens vurdering at man i det minste må ha to fast ansatte med hovedstilling innen hver av de tre kliniske disiplinene.

Det er knyttet flere personer med førstestillingskompetanse og spesialistkompetanse til studiet. Komiteen finner imidlertid kun tre fast vitenskapelig ansatte med spesialistkompetanse, nemlig én innen klinisk voksen (50 % stilling) og to innen klinisk barn (én i 50 % stilling og én med 20% allokert til studieprogrammet). Det finnes i tillegg to personer med dobbeltkompetanse innen klinisk nevropsykologi som er ansatt på timebasis i 30 %-stillinger. En ansatt i 50 % stilling med spesialistgodkjenning har startet på et ph.d.-løp i 2022. Dette oppfyller ikke kravet om et tilstrekkelig stort og stabilt fagmiljø med høy kompetanse, i denne sammenhengen dobbeltkompetanse innen henholdsvis nevropsykologi, voksenpsykologi og barne- og ungdomspsykologi. UiA må ansette flere i faste hovedstillinger som har dobbeltkompetanse innen disse tre områdene.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- ansette minst én person med førstestillingskompetanse innen hvert av emnene biologisk psykologi, utviklingspsykologi og personlighetspsykologi.
- ansette slik at det blir minst to årsverk innen hver av de tre kliniske områdene barne- og ungdomspsykologi, voksenpsykologi og nevropsykologi.

3.4.2 Fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (2) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha relevant utdanningsfaglig kompetanse.

Vurdering

19 av de med hovedstilling ved UiA har basiskurs i universitetspedagogikk, og fire til var i gang med slike kurs på søknadstidspunktet. Flere andre har annen pedagogisk utdanning. UiAs pedagogiske utviklings- og læringscenter tilbyr også kurs i innen veiledning av masteroppgaver og bruk av digitale verktøy i undervisningen. Fakultetet har rutiner for kollegaveiledning. Komiteen vurderer at dette er tilstrekkelig.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.4.3 Faglig ledelse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (3) Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.

Vurdering

Den faglige ledelsen er tilknyttet fakultetet for helse- og idrettsvitenskap. Komiteen mener det er positivt at UiA vil opprette et eget institutt for psykologi og at det skal opprettes en studieprogramleder og et studieråd. Overordnet ansvar for kvaliteten i studieprogrammet vil være tillagt instituttleder i samråd med studieprogramleder. Komiteens vurdering er at ettersom øverste ansvarlig ikke er psykolog med autorisasjon i Norge, må kvalitetssikring av studieprogrammet involvere fagpersoner med erfaring som psykolog i Norge.

Komiteen mener det er uklart hvordan ansvaret for kvalitetssikring av studiet vil fordeles. Så langt komiteen kan se, er det ikke definert hvem som har behandlingsansvar og tilsyn med internklinikkene eller hvem som har ansvar for internklinisk praksis. Det er behov for en detaljert beskrivelse av hvilke oppgaver som ligger til instituttleder og studieprogramleder samt hvordan disse rollene svarer til øvrig ledelse ved fakultetet. Det er ikke tydeliggjort hvem som rapporterer til hvem, eller til hvilken grad det foreligger studentinvolvering.

Et annet eksempel hvor komiteen mener at ansvarsområdet er uklart, er i omtalen av emneansvarlig, hvor det i søknaden fremkommer at «Emneansvarlig har ansvar og oppgaver knyttet til undervisning, læringsmiljø, eksamen, sensur og emneevaluering.» Det er etter komiteens syn naturlig at emneansvarlig også ivaretar koordinering, kvalitetssikring og rapportering for å nevne noe. Det vil også være naturlig, slik komiteen ser det, at emneansvarlig også har ansvar for utvikling av studiet og at studiet er relevant. Dette er bare ett eksempel på noen av de detaljene komiteen mener søknaden mangler. Dette gjelder de fleste beskrivelsene av den faglige ledelsen og organiseringen av denne.

Ledelse av internklinikkene er ikke beskrevet.

Konklusjon

Nei, kravet er ikke oppfylt.

Universitetet må

- beskrive ledelsen av og hvem som er ansvarlig for internklinikkene. Blant annet må det særlig forklares hvem som har behandlingsansvar, ansvar for driften av internklinikkene, herunder dokumentasjonsplikt og internkontroll, samt ansvar og rutiner for vurdering av skikkethet blant studentene
- beskrive hvilke ansvar studieprogramleder og emneansvarlige har, og hvor i organiseringen disse funksjonene er plassert
- involvere fagpersoner med erfaring som psykolog i Norge i kvalitetssikring av studiet

Universitetet bør

- ha studentrepresentanter i alle ledd

3.4.4 Tilsatte i hovedstillinger og sentrale deler

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (4) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet. I tillegg gjelder følgende krav til fagmiljøets kompetansenivå:

- a) For studietilbud på bachelorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av minst 20 prosent ansatte med førstestillingskompetanse
- b) For studietilbud på mastergradsnivå skal 50 prosent av fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 10 prosent med professor- eller dosent kompetanse.
- c) For studietilbud på doktorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 50 prosent med professorkompetanse.

Vurdering

Det er knyttet 26,2 årsverk til studiet. Av disse er 19,9 årsverk ansatte i hovedstillinger ved UiA. Av studiets 26,2 årsverk har 20,9 årsverk (79,7 %) førstestillingskompetanse og 12,4 (47,3 %) årsverk har professorkompetanse. Flertallet av årsverkene knyttet til studietilbudet utgjøres dermed av ansatte i hovedstillinger ved instituttet, der flertallet er professorer og førsteamanuenser.

37 av 57 personer i fagmiljøet har en mastergrad eller høyere i psykologi (17,7 av 26,2 fulltidsekvivalenter). Et mindretall (10 av 26,2) av årsverkene har Cand. Psychol. eller tilsvarende grad. Det er tre psykologspesialister blant de fast ansatte. Flere av de ansattes kompetanse er ikke innenfor psykologi (men for eksempel musikk). Det er en delvis uklar kobling til profesjonsstudiet i psykologi her. Se nærmere under punkt 3.4.1.

Hva som inngår i de sentrale delene, har komiteen vurdert som tilsvarende de som er beskrevet i de nasjonale retningslinjene for psykologutdanning, nemlig (1) vitenskapsteori og (2) psykologiens historie, (3) psykologisk forskningsmetode og (4) akademisk formidling, psykologiske basaldisipliner og deres anvendelsesområder (nærmere bestemt hhv (5) biologisk psykologi, (6) utviklingspsykologi, (7) personlighetspsykologi, (8) kognitiv psykologi og (9) sosialpsykologi), psykologisk utredning og behandling (hhv (10) barn og unge, og (11) voksne og eldre), (12) helsefremmende og forebyggende psykologisk arbeid, (13) psykologrollen, (14) kommunikasjon og ledelse. De nasjonale retningslinjene skiller ikke mellom ulike grader av sentralitet. Komiteen er imidlertid av den oppfatning at psykologiske basaldisipliner (emnene 5–9 over) samt behandling og helsefremming/forebygging (emnene 10–12 over) kan ansees som mer sentrale i utdanningen og senere yrkesutøvelse enn de øvrige emnene.

For de fleste sentrale delene av studiet oppfyller UiA kravet om tilsatte i hovedstillinger. Det er imidlertid viktige unntak når det gjelder utviklingspsykologi, biologisk psykologi og personlighetspsykologi. En sentral og unik del av profesjonsstudiet i psykologi er psykologisk

utredning og behandling (henholdsvis av barn og unge, voksne og eldre, og nevropsykologi). Vi vurderer at for å ha relevant førstestillingskompetanse i disse delene, kreves det at man er klinisk psykolog, det vil si at du er spesialist i enten voksen-, barn- eller nevropsykologi og minst førsteamanuensis. Siden alle disse tre emnene sentrale i studietilbudet, må dobbeltkompetansen være til stede i alle innretninger. UiA har én spesialist i klinisk voksenpsykologi og en spesialist i klinisk barn som er ansatt i 50 % hver. Selv om det er ønskelig med dobbeltkompetanse etter studietilsynsforskriften § 2-3(4) bokstav b, er det ikke et absolutt krav. Kravet er derfor vurdert som oppfylt her. Det må imidlertid settes et krav om dobbeltkompetanse i kravet som knytter seg til fagmiljøets kompetanse (se 3.4.1, over).

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- sørge for at alle sentrale deler av studiet (basaldisipliner og klinisk arbeid) dekkes blant de ansatte ved nyansettelser

3.4.5 Fagmiljøets forsknings- og utviklingsarbeid

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

Vurdering

Resultater av forskning vises som regel gjennom publisering av forskningen i vitenskapelig kanaler. Resultater av forskning kan også omfatte annen formidling og innovasjon, men etter komiteens vurdering vil ikke dette kunne veie opp for manglende publisering av forskningsresultater i vanlige vitenskapelige kanaler. Omfanget og kvaliteten skal være tilfredsstillende for studietilbudets innhold. Studietilbudets innhold består av de 14 emnene som er redegjort for i punkt 3.4.4 over. Etter komiteens vurdering er det rimelig å kunne forvente at UiA kan gi veiledning på hovedoppgaver innen de mest sentrale delene av studietilbudet, nemlig de psykologiske basaldisiplinene, klinisk psykologi og helsefremming/forebygging, også hensyntatt at studiet gir rett til å virke som behandler til personer med psykiske vansker. En spesiell vekt er derfor lagt på å ha et tilstrekkelig antall ansatte og omfang av forskning innen emnene 5–12 som er vist i punkt 3.4.4.

Biologisk psykologi: To personer har sammen publisert noen artikler innen biologisk psykologi de siste 5 årene, ellers finner komiteen ikke forskning som faller innen under denne kategorien, selv om grenseoppgangen mot kognitiv psykologi ikke er skarp. Det skal også bemerkes at de to begge er

ansatt på timebasis. Kombinasjonen av denne midlertidigheten og det beskjedne omfanget av forskning innen kognitiv psykologi gjør at dette emnet ikke er godt nok dekket i fagmiljøet.

Utviklingspsykologi: Det er en god del forskning på barn i fagmiljøet, men det i seg selv gjør ikke forskningen til utviklingspsykologi. Hva som med rimelighet kan ansees som utviklingspsykologi er kun representert med et fåtall artikler. Det er ikke tilstrekkelig omfang av forskning i dette emnet.

Personlighetspsykologi: I fagmiljøet er det noe forskning som kan karakteriseres som personlighetspsykologi, slik som forskning omkring gymnastikktimers innvirkning på selvbildet og grunnleggende behov hos elever, om bar-gåere oppfattet seg selv som mer fysisk attraktive når de var fulle og det var sent på kvelden, og den mulige effekten av selv-isolering under koronaepidemien hos personer med narsissistiske personlighetstrekk. Selv om dette kan sies å omhandle personlighetspsykologi, er disse temaene et stykke unna de sentrale områdene det skal undervises i, og forskningen er av et lite omfang. Alt i alt vurderer komiteen at faggruppens forskning ikke tilstrekkelig dekker dette emnet.

Kognitiv psykologi: Her er det relativt omfattende forskningsvirksomhet blant de som er oppført i fagmiljøet (Tabell 2). Nesten alle, spesielt de produktive forskerne, er ansatt på timebasis. Komiteen anbefaler at det utvikles en større gruppe av fast ansatte med god kompetanse innen kognitiv psykologi.

Sosialpsykologi: Her finnes det noe forskning, og på varierte tema tilknyttet sosialpsykologi. Samlet sett vurderer komiteen at dette er tilstrekkelig,

Psykologisk utredning og behandling av barn og unge, og psykologisk utredning og behandling av voksne og eldre: For begge disse områdene er det en variert forskningsmessig produksjon fra en rekke av de ansatte. Komiteen vurderer at begge disse to områdene er forskningsmessig godt dekket.

Helsefremmende og forebyggende psykologisk arbeid: Her finnes det variert forskning utført av flere vitenskapelige ansatte. Komiteen vurderer at det er tilstrekkelig forskning til å dekke dette emnet.

Hva angår de delene av studiet hvor man tradisjonelt har hatt langt mindre forskning enn ved de ovenstående områdene, ved internasjonale så vel som ved norske psykologi-institusjoner, nemlig vitenskapsteori og psykologiens historie, psykologisk forskningsmetode, psykologrollen, samt kommunikasjon og ledelse, (se 3.4.4.) er disse forskningsmessig beskjeden dekket. Noen arbeider er utført på psykometriske egenskaper ved de mål man har brukt, noen arbeider er viet skoleledelse, og det finnes også noe spredt omkring kommunikasjon og innen vitenskapsteori. Det at disse temaene er dekket så vidt lite er imidlertid tillagt mindre vekt i den samlede vurderingen, men komiteen anbefaler en styrking av forskning innenfor disse områdene.

Forskningens nivå. For en utdanning på masternivå bør en forvente forskning som kvalitativt er meget god. En full kvalitetsbedømming av all forskningen i fagmiljøet ligger utenfor denne komiteens mandat. Komiteen mener at en allikevel vil måtte kreve et godt innslag av arbeider innen psykologi som er publisert i de mest velrenommerte kanalene blant de som skal undervise og veilede. Til tross for sine begrensninger gir inndelingen i nivå 1 og nivå 2-tidsskrift en viss indikasjon på kvalitet på et institusjonsnivå. Flere av de midlertidig ansatte har flere publikasjoner i nivå2-tidsskrift. De fast ansatte har til sammen vært med som forfattere av om lag 20 artikler innen psykologi i nivå 2-tidsskrift de siste 5 årene. I gjennomsnitt er dette fire per år for hele denne delen av fagmiljøet, noe som må ansees som beskjedent. Komiteen anbefaler en økning i publisering på nivå 2 blant kjernen i fagmiljøet.

Samarbeid med andre fagmiljøer om forskning. I søknaden (s. 40) og bilaget “Ansatte fra internasjonale fagmiljøer” beskrives fagmiljøets internasjonale koblinger og samarbeid. En betydelig del av publikasjonene i fagmiljøet er skrevet sammen med forskere ved andre læringssteder i Norge og i utlandet. Fem ansatte i det sentrale fagmiljøet leder forskningsprosjekter der det er nasjonalt eller internasjonalt samvirke. I tillegg finnes noen forskningsprosjekter der medlemmer i fagmiljøet deltar på forskjellige måter.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sørge for mer og kvalitativt god forskning innen biologisk-, utviklings- og personlighetspsykologi.

Universitetet bør

- styrke forskningen innen vitenskapsteori og psykologiens historie, psykologisk forskningsmetode, psykologrollen, samt kommunikasjon og ledelse
- øke publiseringen i kvalitativt gode tidsskrift blant de fast ansatte
- ansette flere med kompetanse innen kognitiv psykologi

3.4.6 Fagmiljøets eksterne faglige deltakelse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (6) Fagmiljøet tilknyttet studietilbud som fører fram til en grad skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbudet.

Vurdering

Flere nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk er omtalt i søknaden. Disse er knyttet til forskning, utdanning og klinisk virksomhet. Det er også mottatt tilleggsopplysninger på NOKUTs forespørsel med utfyllende informasjon om ledelse av forskningsprosjekter som har nasjonalt og internasjonalt samarbeid. Noen av samarbeidene og nettverkene som finnes skjer på et mer overordnet universitetsnivå, som for eksempel FORTHEM. Andre skjer på medarbeidernivå, gjennom for eksempel medforfatterskap av publikasjoner.

Samarbeid relevant for studiet skjer blant annet lokalt/regionalt med kommuner, sykehus og frivillige organisasjoner. Mange i fagmiljøet har ansettelse andre steder enn UiA, men som er relevante for studietilbudet, noe som er et tydelig tegn på ekstern faglig medvirkning. Dette gjelder særlig de med midlertidig ansettelse og de med deltidsstilling.

Deltagelse i et stort antall nasjonale og internasjonale vitenskapelige, pedagogiske og kliniske nettverk er beskrevet. Det er uklart på hvilken måte ansatte i fagmiljøet tar del i de ulike nettverkene som er nevnt i søknaden, men det er en styrke at de ser ut til å ta del i mange nettverk. Det er noe usikkerhet knyttet til relevansen til noen av nettverkene og nevnte samarbeid, og det er en fordel om UiA også leder flere forskningsprosjekter.

Samarbeid/nettverk eksisterer også innenfor de ulike avtalene som UiA har inngått og som er nærmere beskrevet under punktene om internasjonalisering og studentutveksling (f.eks. Nordlys og ECIU).

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- knytte til seg flere forskningsprosjekter som ledes fra UiA med temaer som er relevante for profesjonsstudiet i psykologi.

3.4.7 Praksisveiledere

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (7) For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbudet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Vurdering

Ved UiA vil studentene gjennomføre praksis både ved ulike eksterne institusjoner og ved internpraksis. I den første delen av studiet vil praksis primært bestå av å observere psykologer i ulike kontekster, mens det i andre halvdel av studiet vil være fokus på rollen som utøvende psykolog. UiA har vedlagt en oversikt over personer med minst 0,1 årsverk tilknyttet studiet som sikrer praksisveilederne kompetanse. I denne oversikten er det listet opp mange fagpersoner tilknyttet studiet. Det er listet opp 18 fagpersoner som er psykolog (her er det kun regnet med de som er autorisert psykolog), og av disse har 12 spesialisering: 2 innen organisasjonspsykologi, 1 innen sexologi, 4 innen klinisk voksen, 1 innen rus og avhengighet, 3 innen nevropsykologi barn/voksne, og 1 innen barn. I oversikten er det få fagpersoner med psykologkompetanse, særlig er det for få med psykologkompetanse og spesialisering innenfor barn og unge. Komiteen mener at UiA må sikre kvalitet og oppfølging av praksisveiledere av fagpersoner ved Psykologisk institutt med minimum spesialkompetanse, og fortrinnsvis også forskningskompetanse.

Ifølge søknaden vil blant annet kvalitetssikring av praksis ved UiA diskuteres i samarbeidsutvalget på fakultetet av mellomledere og ledere. Det planlegges for praksisseminar for alle praksisveilederne i forkant av hver praksisperiode. Ifølge søknaden vil læringsutbyttet for emnet som praksisen inngår i bli gjennomgått på samlingen. Det er positivt, men komiteen er usikre på hvordan UiA skal gjennomføre slike seminarer da det er lagt opp til praksis i flere emner hvert semester. Komiteen

mener at det er nødvendig å organisere oppfølging av praksisveiledere, for eksempel via egen praksiskoordinator, og klinikkansvarlig som har overordnet ansvar

UiA ønsker at praksisveiledere skal ha formell veilederkompetanse, og vil kunne tilby opplæring i praksisveiledning gratis til mulige veiledere gjennom allerede eksisterende kurs i veiledningspedagogikk. Selv om det kan være generelle kompetanser som er verdifulle på tvers av fagområder, er veiledning også fagspesifikk. Veiledning i psykoterapi vil kreve annen tilnærming enn eksempelvis veiledning innen sykepleie eller læreryrket. Det må derfor godtgjøres hvordan et kurs i veiledningspedagogikk vil være egnet til å gi kompetanse innen veiledning i psykologisk behandling/psykoterapi. For en vurdering av selve veilederne trenger komiteen at UiA beskriver hvilke bakgrunn og kompetanse som er tilgjengelig blant praksisveiledere (for eksempel er det viktig at praksisplassene kan tilby veiledning fra psykologspesialister).

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- styrke faglig bredde av praksisveiledere, i oversikten vedlagt er det få fagpersoner med psykologkompetanse, særlig er det få med psykologkompetanse og spesialisering innenfor barn og unge
- organisere oppfølging av praksisveiledere, for eksempel via egen praksiskoordinator, og klinikkansvarlig som har overordnet ansvar for veilederne
- beskrive hvordan kurset i veiledningspedagogikk vil være egnet til å gi kompetanse innen veiledning i psykologisk behandling/psykoterapi.
- sikre at praksisplassene kan tilby veiledning fra psykologspesialister
- beskrive hvilke bakgrunner og kompetanser som er tilgjengelig blant veiledere

Universitetet bør

- stille krav om formell veilederkompetanse hos alle praksisveiledere

4 Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, konkluderer den sakkyndige komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av Profesjonsutdanning i psykologi ved Universitetet i Agder

Følgende krav i studietilsynsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.
- § 2-2 (2) Studietilbudet skal være faglig oppdatert, og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.
- § 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygging og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.
- § 2-2 (5) Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.
- § 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.
- § 2-2 (8) Studietilbud som fører fram til en grad skal ha ordninger for internasjonal studentutveksling. Innholdet i utvekslingen skal være faglig relevant.
- § 2-2 (9) For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksissted.
- § 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.
- § 2-3 (3) Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.
- § 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.
- § 2-3 (7) For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbudet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Følgende krav i studiekvalitetsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.
- § 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

5 Dokumentasjon

(Oversikt over hva som har blitt vurdert av de sakkyndige med journalnummer og tittel)

21/09560-1 UNIVERSITETET I AGDER - søknad om akkreditering av master i Profesjonsutdanning i psykologi

21/09560-14 Oversendelse av supplerende dokumentasjon til søknad om akkreditering av profesjonsutdanning i psykologi sendt fra Universitetet i Agder

Vedlegg

Vedlegg 1 Studiets læringsutbytte

Etter fullført utdanning har kandidaten kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse som følger:

Kunnskap

Kandidaten:

- har avansert kunnskap om psykologi som fagområde, dets teorier, metoder, historie og viktigste anvendelsesområder
- har inngående kunnskaper om faglige grunnemner i psykologi, om normalpsykologiske prosesser, og om avvikende utvikling og atferd, inkludert lette til alvorlige psykiske lidelser
- har inngående kunnskap om individuelle, sosiale, fysiske, samfunnsmessige, kulturelle og biologiske faktorer av betydning for utvikling, og hvordan disse samvirker i å hemme og fremme menneskers helse, bedringsprosesser og livskvalitet gjennom livsløpet.
- har avansert kunnskap om ulike forskningsbaserte behandlingsteorier og modeller både for å forstå psykiske lidelser og for psykologisk behandling
- har inngående kunnskap om vitenskapelige teorier og forskningsmetoder innen psykologi
- kan anvende kunnskap på nye områder innenfor psykologisk forskning og praksis
- kan analysere og drøfte psykologiske problemstillinger med utgangspunkt i psykologifagets kunnskapstradisjoner, egenart og rolle i samfunnet

Ferdigheter

Kandidaten:

- kan analysere og forholde seg kritisk til ulike kunnskapskilder innen psykologi, og anvendelse til å strukturere og formulere faglige og etiske resonneringer relatert til psykologiske problemstillinger
- kan arbeide selvstendig med å utrede, diagnostisere, behandle og evaluere psykologiske problemer hos individer, familier og grupper
- kan samhandle med brukere/pasienter på en måte som sikrer pasienters/brukeres medvirkning i egen utredning og behandling
- kan gjennomføre psykologiske intervensjoner og behandling basert på teori, forskning, brukerkunnskap og klinisk ekspertise
- kan på en selvstendig måte anvende relevante metoder for psykologisk forskning og faglig utviklingsarbeid

- kan under veiledning gjennomføre et selvstendig, avgrenset forsknings- eller utviklingsprosjekt etter gjeldende faglige, metodiske og etiske retningslinjer

Generell kompetanse

Kandidaten:

- kan kritisk analysere empiriske, teoretiske, praktiske og etiske problemstillinger i anvendt psykologi
- kan anvende sine psykologiske kunnskaper og ferdigheter på nye områder for å gjennomføre avanserte arbeidsoppgaver og prosjekter innen forskning og praksis
- kan formidle omfattende selvstendig arbeid og beherske psykologifagets uttrykksformer
- kan kommunisere skriftlig og muntlig om faglige tema med pasienter/brukere, pårørende, kolleger, samarbeidspartnere, offentlig forvaltning, rettslige instanser og allmennheten
- kan kommunisere respektfullt med hensyn til andre menneskers integritet, verdighet og autonomi i sin yrkesutøvelse
- kan bidra til nytenking og tjenesteinnovasjon innen psykologi som fagfelt

Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om søknaden er tilfredsstillende dokumentert slik at søknaden kan sendes til sakkyndig vurdering. For søknader som går videre, oppnevner NOKUT sakkyndige til faglig vurdering av søknaden. De sakkyndige må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering vedtatt av NOKUTs styre, og krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. Institusjonene gis mulighet til å uttale seg om NOKUTs forslag til sakkyndige før oppnevning.

NOKUT har ansvar for opplæring, veiledning og oppfølging av de sakkyndige gjennom akkrediteringsprosessen. De sakkyndige samler sine vurderinger i en rapport. I sin faglige vurdering skal de sakkyndige konkludere med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering. Dersom komiteen anbefaler akkreditering, får institusjonene én uke til å kommentere eventuelle faktafeil i rapportutkastet. Dersom komiteen ikke anbefaler akkreditering, får institusjonen tre uker til å kommentere utkastet og gjøre mindre endringer i studieprogrammet. De sakkyndige får institusjonenes kommentarer og avgir en tilleggsvurdering. Basert på de sakkyndiges anbefaling og NOKUTs vurdering av de formelle vilkårene for akkreditering fatter NOKUTs tilsynsdirektør vedtak.

Vedlegg 3 Presentasjon av den sakkyndige komiteen

Studietilsynsforskriften § 5-6 første ledd fastsetter kravene til sakkyndige ved akkreditering av studietilbud på bachelor- og mastergradsnivå.

- **Professor Lars Wichstrøm, NTNU**

Wichstrøm har vært professor i klinisk barne- og ungdomspsykologi ved NTNU siden 2004. Før dette var han professor i sosialpsykologi, og senere i utviklingspsykologi ved samme institusjon. Han har vært forskningsleder og leder for avdeling Oppvekst og utvikling ved NTNU Samfunnsforskning (2006-2020), samt leder for Psykologiske poliklinikker ved NTNU (2004-2019). Han også tidligere vært instituttstyrer ved Institutt for psykologi NTNU, leder av Forskningsutvalget og av Undervisningsutvalget. Wichstrøm har i to perioder sittet som komitemedlem for NFRs komite for Samfunnsmedisin. Han har gjennomført flere evalueringer av psykologiutdanninger, inkludert ved UiT, UiB og Örebro. Wichstrøm har bygd opp de to longitudinelle studiene Ung i Norge og Tidlig trygg i Trondheim og leder nå forskningsgruppen rundt sistnevnte. Hans forskning retter seg mot å forstå den vanlige psykologiske og sosiale utviklingen hos barn og unge samt hva som kan forklare ulike utviklingsbaner på områder som psykisk helse, temperament og personlighet, tilknytning, selv-følelse, sosial kompetanse, venne og familierelasjoner, fritidsbruk, emosjonsregulering, kognitiv utvikling, seksualitet, fysisk aktivitet, spising og vekt, relasjoner til lærer og skoletilpasning.

- **Førsteamanuensis Mona Bekkhus, Universitetet i Oslo**

Bekkhus er førsteamanuensis ved Psykologisk Institutt, Universitetet i Oslo. Hun har bred undervisningskompetanse innen psykologi og er fagansvarlig for emner på bachelor og masterprogrammet, samt på profesjonsstudiet. Hun har også undervist på spesialistutdannelsen i regi av Norsk psykologforening, samt på helsesøsterutdannelsen ved Høgskolen i Oslo og Akershus og barnevernsstudiene ved Universitetet i Bergen for å nevne noen. Hennes forskning omfatter store epidemiologiske studier om barns utvikling, risiko og resiliens. Dette inkluderer studier av vennskap, internaliserende og eksternaliserende vansker hos barn, samt samspill mellom familierisiko og gener. Bekkhus har vært medlem av Regional forskningsetisk komité siden 2012, og har også arbeidet i intern evalueringskomite for revisjon av bachelorutdanningen ved Psykologisk Institutt og Mastergradsstudiet i Helse, Utvikling og Kultur psykologi ved Psykologisk Institutt, Universitetet i Oslo. Bekkhus har også tidligere erfaring som sakkyndig for NOKUT

- **Professor Therése Skoog, Göteborgs universitet**

Skoog er professor i psykologi og «Distinguished University teacher». Hun har vært ansatt ved Psykologiska institutionen ved Göteborgs universitet siden 2016. Forskningen hennes handler om unges psykososiale utvikling og om intervensjoner for å forebygge problemutvikling (som kriminalitet) blant unge. Fra 2008 til 2017 var Skoog førsteamanuensis ved Örebro universitet. Fra 2015 til 2018 hadde hun en bistilling som førsteamanuensis II ved Psykologisk institutt, NTNU. Fra 2018 til 2019 var hun gjesteforsker på deltid ved Hälsö högskolan, Jönköping University. Skoog har lang erfaring med å undervise, lede og utvikle emner på lavere, høyere og ph.d.-nivå i psykologi. Siden 2003 har hun undervist på psykologiprogrammet i Sverige. Hun er medlem av enhetsrådet for *Enheten för pedagogisk utveckling och interaktivt lärande* ved Göteborgs universitet siden 2019. I tillegg har hun hatt mange ekspertoppdrag, inkludert vurdering av søknader om å bli utnevnt til Distinguished

University teacher (2015, 2016) og utdanningskvaliteten i psykologi ved Lunds universitet (2020).

- **Psykologistudent Ane Kvarenes Baann, Universitetet i Tromsø**

Baann er på sitt fjerde år profesjonsstudiet i psykologi ved UiT. Hun har i mange år vært engasjert i politikk, og har hatt en rekke tillitsverv. I 2019 og 2020 satt hun i arrangementskomiteen for sommerleir på Utøya. Hun har siden hun begynte på studiet vært tillitsvalgt på kullet, og sitter nå som leder av fagutvalget ved sitt institutt. I 2020 begynte Baann som lærer på Tromsø Internasjonale Skole, og i år fikk hun også jobb som spesialpedagog ved samme skole. Baann jobber som seminarleder for førsteårsstudenter i psykologi, og har også overordna ansvar for de andre seminarlederne.